

10 פרסים 10

תחרות שמות

עשרים ושלוש חנויות הנעלים „אבנעל“ עברו לבקעות חדשה. שינוי בעלות משמעו שינוי שיטה. ושינוי השיטה הוא שרות משופר לצרכן. הסעיפים העיקריים בשיטה החדשה של שרשרת החנויות הם:

1. הורדת המחירים עד המינימום, בעזרת קניה מרוכזת ושיטות הפצה יעילות.
2. אופנות ומודלים חדישים, בדוגמאות שיוכנו במיוחד לפי הזמנתנו בהם מבחר עשיר של אופנות נעלי נשים; דוגמאות נחמדות לנערת הלבושות בסוביטעם; נעלים מוצקות לצעירים ולנערים; נעלים חזקות החופפות את כף הרגל לילדים; ומבחר גדול של נעלים יפות ונוחות לגברים.
3. קניית נעלים תהיה תענוג. אנו מחדשים את רוט החנויות ואת סידריהן, בטעם מודרני. נוסדים סניפים חדשים, כדי שיוכל הצרכן לקנות נעלים בקרבת ביתו. חבר עובדים אדיב ומאומן יעזור לצרכנים למצוא את הנעל המתאימה ביותר, היפה ביותר והרצויה ביותר.
4. המחירים קבועים, וכך לא יהיה לצרכן ספק אם שלם את המחיר הנכון. לדעתנו, בשיטת המיקוח נוהגים התנוונים להעלות את המחירים מראש, כדי שיקבלו לפחות את המחיר הנכון אחרי שטרם הצרכן להפחית מן המחיר שהוצע לו בראשונה. אם מותר לעמוד על המקח, אפשר מאוד שחשלב יותר מרעך רק מפני שיש לו עצבים חזקים יותר או יותר פנאי וסבלנות. לדעתנו צריך המחיר הראשון להיות המינימום. רק כך תוכל להיות בטוח כי אין אתה משלם יותר מצרכן אחר. ואין ערובה לכך אלא במחירים קבועים.

דרוש שם חדש

חברה חדשה, בעלת שיטה חדשה, צריכה שם חדש. אנו רוצים שם חדש לחנויות „אבנעל“, שם שיביע את מדיניותה של החברה החדשה. השם צריך להיות קצר, נוח לביטוי ונוח לזכירה. זכה בפרס יקר! הגש את הצעתך לשם חדש „אבנעל“ היום!

תנאי התחרות על שם חדש לאבנעל

1. הכל ראוי להשתתף בתחרות.
2. כל מתחרה ראוי להציע שמות רבים ככל אות נפש.
3. כל שם מוצע צריך להיות בכתב על גליון לחוד, ועל אותו גליון יהיו גם שמו וכתובתו של המציע.
4. את ההצעות צריך לשלוח ל„אבנעל“, רחוב דיבובינסקי 107, רמת-גן או למסרן לכל מנהל של אחת מחנויות „אבנעל“.
5. המועד האחרון למסירת ההצעות הוא חצות הלילה שבמוצאי 15 בינואר 1956.
6. אם תזכה בפרס הצעה שהגישו כמה מתחרים, ייקבע הווכח לפי מועד קבלת ההצעה. האחרים יקבלו פרסי תנחומים.
7. כל השמות המוצעים נעשים רכוש החברה.
8. החלטת השופטים היא ללא ערעור.

הפרסים:

פרס ראשון	150.000 ל"י
פרס שני	75.000 "
פרס שלישי	50.000 "

כתוספת יחזיקו 7 פרסי עידוד של זוג נעלים לפי בחירה חפשיה בכל חנויות „אבנעל“.

הווי

בן תחת שן

ב קיבוץ בשרון פנה קיבוצניק אל רופא ביקשו לערוך בדיקת דם כדי לקבוע את אבהותו לילדו בן חמש, סיפר כי נזכר שלפני חמש שנים סירבה המזכירות לאשר סכום של 25 ל"י לחיקון שיגיה של חברת הקיבוץ, הסכימה לעומת זאת להקציב 50 ל"י להפלה מלאכותית לאשתו.

בגוב האריות

ב לינין, אוסטריה, חיפש האסיר הבורח הנס הופמן מקלט לילה בביתו של גוטי פריד שטיינר, גילה במאוחר כי שטיינר הוא התובע הכללי המחוזי.

לא תחשק

ב פתח תקוה, נכנעה שולמית רבינו בית להשק פתאומי, קפצה מחלון דיר רתה בקומה השנייה, נפלה על גג מכונת שנתה ליד המדרכה, התגלגלה ממנו על עגלת תפוזים שעמדה מאחורי המכונת, שב רה רק שן אחת, הודיעה בתחנת מגן-דוד ארום: „למדתי לקח. לא אקפוץ יותר דרך החלון“.

פנים מוכרות

ב בואנוס איירס, ארגנטינה, פירסם מדור ההתכתבויות של אחד היומונים את תלונתה של סיגורה ארגנטינית שכתבה: „אחרי 34 שנות נישואים לבעלי, איני יכולה עוד לסבול אותו... הבעת פניו מזכירה לי יותר ויותר את הואן פרוני“.

גט פטורין

ב ירושלים, התנפלה אשה על גבר במשרדו, היכתה אותו, צעקה כי הבטיח לשאתה ולוהה ממנה כספים לשיפוץ מכונתה, נתגלה לה במאוחר כגרוש פעמיים התי ב נפרד מאשתו השלישית והגו אב לילד בלתי חוקי — נתגלתה אף היא כגרושה פעמיים ואם לשני ילדים.

התריסר העגוד

ב בירמינגהאם, אנגליה, נשאל ס.ס.ב. חיור במשרד רישום-התושבים המחוזי לפשר ראשי התיבות של שמותיו, הסביר: „לאבי ואמי היו אחת-עשרה בנות בזו אחר זו. כשנולדתי החליטו לקרוא לי סוף-סוף בן“.

הכל אודות חוזה

ב מעברת צפת, הוכשה מורה על ידי נחש שהסתתר מאחורי הלוח, כאשר עמדה לרשום עליו את הפסוק „נחש השיאני ואוכל“.

געפידטע אורז

ב סאן-פרנציסקו, ארצות-הברית החליט בעל המסעדה הסינית פראנק צונק, ל" התאים את עצמו לרוח הזמן, פירסם בע" תונות כי החל להגיש „ארותות כשרות“.

מעל לצו התפקוד...

ב אי-שם, הסביר סורי, שלבש, בעת הילקחו בשבי, כמה זוגות תחתונים, שתי אפודות, מעל חורף ונעליים חדשות: „הייתי אפסנאי פלוגתי“.

חור בגרב

ב רוטרדם, הולנד, ביטל מהגר הולנדי את נסיעתו לניו-יורק עשר דקות לפני הפלגת אניית המהגרים אק טיבאיק, הסביר כי אמו ואחותו טרם גמרו לסרוג את ששת זוגות הגרביים הדרושים לו להתחלת חיים חדשים בני-יורק.

בצלמו ובדמותו

ב נתניה, יצא אליהו רפפורט לרחוב לקנות סיגריות כשהוא ערום כביום היחלוד, הסביר לשוטרים שעצרוהו: „מה אתם רוצים? כך ברא אותי אלוהים“.

חבורה ומכה טרייה

ב חיפה, הוציאה ברכה חבורה מקל כבד ממחבואו, הנחיתה אותו על ראש בעלה הישן, פיצחה את גולגולתו, טענה לאחר מכן בבית-הדין כי המקל הוכן על ידי בעלה על מנת להכות אותו.

כדורגן אפרים גוזמן רובינה ושלונסקי —

כדורגן שמעון לומיק — לא התגלגלו

תחליף מספק. חמש מאות הצופים, שתרמו מאתיים לירות לקרן-המגן, לא באו לראות כדורגל, כשם שהאדם ההולך לראות דוב רוקד לקצב וואלס אינו מצפה להופעת בלט. רוצים לראות את רובינה ושלונסקי רצים על המגרש, הסביר אחד הצופים. רובינה ושלונסקי אמנם לא באו, אולם י"א נאמני כסית שהתמודדו נגד ה „אולד-בוים“ (הקשישים) של פתח-תקוה, היו תחליף מספק.

שמות כמו שמעון לומיק (60), החלוצ המרכזי של הכוח וינה; או אברהם ברגר (48), שוערה הכלתי-מוצא של אותה קבוצה, העלו בשעתו את ערך הספורט היהודי בעיני העולם כולו. הפעם היו השניים יריבים, לומיק (פתח-תקוה) החזיר שני שערים מר חצים לשערן של ברגר (כסית) שעל אף גילו הדגים קפיצות נועזות.

זה הסדר שלו. היתה זו שעתו הגדולה של ישעיהו (שייקה) ירקוני, שהמישחק עזר להסיח את דעתו מצרותיו האחרות (ראה ב" מדינה). הפעם קנה לו שם של שוער ש" שערו אינו ניתן להבקעה, ושהטוה שלו היה גלוי לעיני כל. פשוט הכדור כמעט ולא הגיע אליו.

תירץ אורי לוי (קאמר) את נצחון קבוצת כסית (4: 5): „מאז ניצחו אותנו (2: 7) הם הזקינו בשנתיים, בעוד חמש שנים כבר לא תהיה בעיה לגמור אתם“.